

Adi Smolar, Nedelja Lep Je Dan

Adi Smolar

Miscellaneous

Nedelja Lep Je Dan

Nedelja pride, ne vem kaj bi poel,
ne vem kam bi se dal, a marsikaj bi rad.

Grem v mesto, da bi sreal me nekdo,
da bi kdo me spoznal in z mano bil.

Ponavadi nikogar ni,
gledam izlobe zaprtih trgovin,
gledam obraze neznanih ljudi,
tako neznansko tuji so.

Nedelja lep je dan
za srene ljudi,
a kdor je sam
se e bolj osamljen zdi.

Nedelja lep je dan
za srene ljudi,
a kdor je sam
se e bolj osamljen zdi.

Vreme je lepo, odpravim se tja
do mize kjer v miru pivo bom spil.
Do mize kjer bom kakno uro prebil
v svoje misli ujet.
In mislil bom na nedelje doma,
na zbrano druino in obutek praznika.
Takrat nedelje sem rad imel,
e dolgo ni tako.

Nedelja lep je dan
za srene ljudi,
a kdor je sam
se e bolj osamljen zdi.

Nedelja lep je dan
za srene ljudi,
a kdor je sam
se e bolj osamljen zdi.

Veer ujame me na poti domov
do sobe, ki sem jo pred kratkim najel.
Do sobe kjer bom nekaj asa ivel,
dokler predraga ne bo.
Prigem si radio, konzervo odprem,
na hitro zlikam kar sem zjutraj opral.
Jutri je sluba, jutri zgodaj bom vstal,
vendar e dolgo zrem v no.

Nedelja lep je dan
za srene ljudi,
a kdor je sam
se e bolj osamljen zdi.

Nedelja lep je dan
za srene ljudi,
a kdor je sam
se e bolj osamljen zdi.